

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1974

17 JUILLET 1974

PROJET DE LOI

modifiant l'article 1 de la loi
du 24 octobre 1902 sur le jeu,
complétée par la loi du 19 avril 1963.

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. JEUNEHOMME.

Art. 3.

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION:

Cet article stipule que cessent d'être applicables, à la date d'entrée en vigueur de la loi projetée, les règlements provinciaux et communaux pris en application des décrets déterminant les pouvoirs des provinces et des communes.

Cela signifie en d'autres termes que le législateur, adoptant cet article, déciderait que ces arrêtés ont été et sont applicables jusqu'à l'entrée en vigueur de la loi.

Il est cependant de notoriété que la légalité ou l'applicabilité de certains de ces arrêtés ou règlements est contestée (pp. 6 et 7 du rapport de M. Oua, au Sénat, Doc. n° I-U, session 1973-1974).

Ces contestations sont actuellement soumises aux pouvoirs compétents : la Cour de cassation a récemment statué, avec renvoi, dans un certain nombre d'affaires; le Conseil d'Etat, saisi pour d'autres cas, n'a pas encore statué.

Les règles de la séparation des pouvoirs ne permettent pas au pouvoir législatif de trancher un différend soumis au pouvoir judiciaire, de la manière péremptoire indiquée par l'article 3 du projet et expliquée par des considérants du rapport de M. Oua.

Pour le surplus, il n'est pas superflu de noter que certains de ces considérants ne sont certes pas exempts de critiques ou de contestations, sur le plan juridique.

La suppression de l'article 3 s'impose donc.

E.-E. JEUNEHOMME.

Voir:

171 (S. E. 1974):

- No 1 : Projet transmis par le Sénat.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1974

17 JULI 1974

WETSONTWERP

tot wijziging van artikel 1 van de wet
van 24 oktober 1902 op het spel,
aangevuld door de wet van 19 april 1963.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER JEUNEHOMME.

Art. 3.

Dit artikel.

VERANTWOORDING:

Dit artikel bepaalt dat de provinciale en gemeentelijke verordeningen die bij roepassing van de decreten tot vaststelling van de bevoegdheid van de provincies en van de gemeenten zijn uitgevaardigd, bij de inwerkingtreding van de in het voorzicht gestelde wet zullen ophouden van roepassing te zijn.

Met andere woorden, indien de wergever dit artikel goedkeurt, beslist hij dat die besluiten reeds roepasselijk zijn geweest tot de inwerkingtreding van de wet.

Her is evenwel algemeen geweten dat de wettelijkheid of de roepasselijkheid van sommige van die besluiten aangevochten wordt (blz. 6 en 7 van het verslag van Senator Oua, Sruk n° HI, zitting 1973-1974).

Deze bezwaren worden thans voorgelegd aan de bevoegde overheid: het Hof van cassatie heeft onlangs met verwijzing uitspraak gedaan in een aantal zaken; de Raad van State, waaraan ook andere gevallen waren voorgelegd, heeft nog geen uitspraak gedaan.

De regels voor de scheiding der machten maken het de wergevende macht niet mogelijk een geschil dat aan de rechterlijke macht is onderworpen, te beslissen op de beslissende wijze die in artikel 3 van het ontwerp wordt aangegeven en die toegelicht wordt met consideransen in het verslag van de heer Oua.

Bovendien is het niet overbodig aan te stippen dat sommige van die consideransen op het juridisch vlak niet van kritiek of bezwaren ontbloeit zijn.

Bijgevolg is het noodzakelijk dat artikel 3 wordt weggelaten.

Zie:

171 (B. Z. 1974):

- Nt 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.